

“Kurban Kesmek”

Ahmet Türkan tarafından yazıldı

Cuma, 03 Mayıs 2024 17:09 - Son Güncelleme Cuma, 03 Mayıs 2024 17:09

Niye bağlandığını bile bilmeden bağlandıklarından; bir çarka kapılır gibi kapılıp gittiğin ve sevgi sandığın ilişkilerinden; hayatının merkezi haline gelen "medarı maişet motoru"ndan bir an olsun, el çekebiliyor musun?

Nefsinden mesela...

İçinden dışarıya doğru taşan arzular şelalesinden...

Ya da sana "kimlik" veren şeylerden, mesela mevki, rütbe, makamdan...

Feragat edebiliyor musun?

Şu günümüz hayatında "olmazsa olmaz" dediğin şeyleri oturup hiç enine boyuna sorguladın mı?

Neler, kimler onlar?

Hayatını onlarsız oldurabiliyor musun?

Sahip olduklarını biriktirip durmaktan...

Öfkenin fazlasından, sevincin arsızından...

Başarma takıntından...

Vazgeçebiliyor musun?

Yoksa bunları alt alta okuyunca...

İçinden "böyle yazması kolay ama gel de uygula bakalım, imkânsız" mı diyorsun?

Oysa İbrahim'in hikâyesi...

Yani kurban hakikati, kurban fikri ve kurban sembolizmi tam bu noktada başlıyor işte!

Sevdiklerimizle en kanlı ve canlı biçimde hesaplaşmamız böyle somutlaşıyor.

O halde...

Ne yapmak gerekiyor?

Bize niye "burada" olduğumuzu unutturan...

Eşyayı putlaştıran...

Bağlarımızı bağımlılık kılan...

Sevgilerimizi nasırlaştıran...

Birbirimize kırgınlıklarımızı büyütüp dostluklarımızı küçülten...

Ruhumuzu "endişe hastalığı"na köle eden ne varsa...

Bütün o zincirleri hemen şuracıkta (hiç değilse şimdi/ birkaç gün için) "kesmek" gerekiyor.

Budur bayram!

HAŞMET BABAOĞLU